

Rennebu Menighetsblad

Nr. 1

Februar 2021

71. årgang

Foto: Anne Sliper

Tema: Tålmodighet

Navn og nummer i Rennebu

Menighetskontoret

Hovednummer til alle: 72 40 23 50
Mandag, tirsdag og torsdag 10 – 14
Postadresse: Kjerkveien 5, 7391 Rennebu
Besøksadresse:
Berkåk menighetshus (ved Berkåk kirke)
Hjemmeside: www.kirken.no/rennebu

Menighetssekretær

Ingvild Sandberg tlf 72 40 23 50
post@rennebu.kirken.no

Sokneprest

Anette Kristin Vognild
Tlf 72 40 23 50/mob 948 87 827
anette.vognild@rennebu.kirken.no

Kirkeverge

Heidi Steen tlf 72 40 23 50
kirkeverge@rennebu.kirken.no

Organist Kjersti Kvam

Tlf. 469 59 544/72 40 23 50
kjerkstikvam79@gmail.com

Organist Elisa Robak

Tlf. 928 03 003

Trosopplærer

Kristin Hellstrøm Bekkevold
Tlf. 400 87 024

Berkåk kirke:

Kirketjener/kirkegårdsarbeider:
Øystein Ishol, tlf 905 01 814
Klokker: Rebekka Vognild

Innset kirke:

Kirketjener/klokker/kirkegårdsarbeider:
Gunn Marit Haugan Jerpstad
tlf. 415 07 334

Nerskogen kapell:

Klokker/kirketjener:
John Sivert Karlsen Vognild
Renhold: Tove Stavrum

Rennebu kirke:

Kirketjener: Jon Olav Voll,
tlf 72 42 67 36/mobil 908 08 204
Klokker Tora Husan, tlf 72 42 65 27

Ledere i menighetsråd

Berkåk: Wenche Teigen,
tlf 915 24 137
Innset: Per Jostein Lilleindset,
tlf 482 04 970
Rennebu: Ola Torgeir Lånke,
tlf 480 35 465

Rennebu kirkelige fellesråd

Karl Petter Gustafsson, tlf 906 39 121

Minnefond

Rennebu sokn: kontonr 4260.72.79939
Berkåk sokn: kontonr 4260.71.89271
Innset sokn: kontonr 4227.09.20106
Kontaktpersoner
Innset kirke: Hildur Lilleindset,
tlf 404 99 991
Berkåk kirke: Spiren AS, tlf 72 42 74 45
Nerskogen kapell: Sigmund Ofstad,
tlf 954 66 842
Rennebu kirke: Anne Helene Kvam,
tlf 976 42 528

Prestens hjørne

Hvordan har du det – egentlig?

Det nærmer seg ett år siden landet og verden for øvrig ble stengt ned på grunn av Corona. Det har vært et år med avlysninger, usikkerhet og isolasjon. Vi har vært flinke lenge, og gjort alt det myndighetene har sagt at vi skal gjøre for å begrense smitte. Vi har hatt hjemmekontor, redusert sosial kontakt, vasket hender, holdt avstand til hverandre.

Det begynner å tære på nå! Vi begynner å få nok, men likevel må vi bare stå i det. Holde ut!

Vi savner å kunne være sammen. Gi hverandre en klem, et håndtrykk, et smil uten å måtte skjule smilet bak munnbindet. Ensomhetsfølelsen er trykkende og vanskelig å forholde seg til i lengden.

Kanskje har du også mistet noen i året som har gått, og har desto større behov og ønske om å kunne møte andre mennesker. I stedet sitter du for deg selv med tankene, sorgen og savnet alene. Hadde du bare kunne vært sammen med andre, kunne du i det minste satt sorgen litt på pause – få deg et friminutt! Men der du vanligvis møter folk – i kirka, på bedehuset, i historielaget, i kvinnegruppa, i fotballgruppa er nå nedstengt.

Du savner kanskje noen å dele, spørre, undre, klage, gråte og le sammen med. Et sted å komme med det du er opptatt av.

I kirka er det plass til hele livet, slik det er – både nå i koronatiden, men også sånn det er vanligvis. Du kan dele personlige ting, tanker om tvil og tro eller bare snakke litt.

Kanskje hører jeg fra deg? Ta gjerne en telefon!

Anette Vognild,
Sokneprest i Rennebu
948 87 827

Det går over!

Vi har tatt en prat med Karin J. Bakk. En av dem som må ha fått føle på utfordringer og tålmodighetsprøver, i alle fall helsemessig, slik vi ser det. – Hvordan vil du selv beskrive livet ditt så langt? – Jeg har ikke tenkt på livet mitt som spesielt vanskelig. En jeg traff for ikke lenge siden mente jeg måtte ha ei sterk psyke. Ja, kanskje jeg er heldig sånn. Jeg har prøvd å ha det tungt, men nesten ikke i forbindelse med sykdommen eller helsa mi. (Hadde slitt med ryggsmertene siden tidlig i tenåra, og ble operert for Arterievevsmalformasjon, og Syringomyeli i 1983) Jeg har tvert imot kjent på takknemlighet for at det ikke har vært verre enn det har vært. På rehabilitering på sykehuset så jeg hvor mye verre mange av de andre hadde det.

For ca 4 år siden sprakk blindtarmen, på legevakta, men jeg ble ikke operert før etter to døgn. Det førte til komplikasjoner, og dermed 2 uker på sykehuset, + 2 uker på rehab i helsesenteret.

Men så, i slutten av januar 2019 ble det oppdaget kreft i blæra. – Hva tenkte du da? – Jo, det var egentlig den beste plassen jeg kunne fått kreft, for jeg hadde slitt sånn med ei upålitelig blære i alle år. Veldig upraktisk med sånn lekkasje. Nå ble blæra fjerna, og det var kjempebra! Jeg tror at det var en relativt grei diagnose jeg fikk. Operasjonen var slik at det vil bli forholdsvis lite sjanse for oppblomstring, en helt ny metode. Alt i alt føler jeg takknemlighet. Er forundret over hvor lite ubehag det har vært. Cellegift er noe jeg opp gjennom årene har tenkt på med frykt, pga at jeg har nåleskrekke. Men da jeg var midt oppi det, grua jeg ikke i det hele tatt, ikke ett eneste minutt faktisk!

Å miste håret var heller ingen stor affære – det vokser jo ut igjen! Det vanskeligste var kanskje at jeg ble så sår i munnen og alle slags slimhinner. Sånn ble det under cellegiftkurene. Plagsomt, men det kom jo til å gå over!

– Å tenke at det kommer til å gå over, er dette noe som har hjulpet deg ofte? – Ja. Jeg har liksom fokusert forbi ubehaget og fram til når alt er over. Det hjelper meg til å forsone meg med, og stå i prosessen til den er over. Å forsone seg med ubehaget er kanskje en nøkkel om en blir utålmodig.

Du var foterapeut en periode, og du drev med maling. Vakre bilder har vi sett. – Ja, det var først på 80-tallet. Da var jeg 20% arbeidsfør. Men så ble jeg verre og måtte slutte. – Hvordan opplevdes det?

– Det viste seg at det var verre for andre enn for meg. Jeg følte det var helt greit å bli pensjonist så tidlig. (Da var hun ca 21-25 år.) Det ble en veldig god situasjon. Jeg hadde jo malehobbyen, elsket å lese bøker, og hadde mange venner.

Mange sliter om de må legge inn årene tidlig. Hvem er en, uten jobben? Kan en være fornøyd med seg sjøl nå? En

Karin J. Bakk

føler kanskje andres forventning henge over seg; at en burde hatt et ordentlig arbeid. Men hva er et ordentlig arbeid? Kanskje kan det være å være et medmenneske?

Karin setter pris på å kunne forhandle Forever Living-produktene, som hun har holdt på med i 17 år nå. Dette gir ei mangfoldig kontakflate, og mulighet til å reise rundt innen og utenlands og se nye plasser. – Blir litt ydmyk når folk ringer og spør om de merkeligste ting, sier hun. – Da føler jeg at folk har veldig tillit til meg. Det gjør arbeidet meningsfullt. Som forhandler har hun kommet seg rundt i Norge, Sverige og Danmark. Ja, like til Budapest! Rullestol ingen hindring. Sjøl ikke når flyvinga plutselig innebar mange mellomlandinger!

Hun forteller at hun ikke var så høg i hatten her i november. 22. desember venta det enda en kontroll etter kreftoperasjonen. – En kan jo aldri vite med denne sykdommen. Hvordan ville situasjonen bli for meg om de meldte om oppblomstring? Men jeg fikk veldig gode resultater, så nå er det seks måneder til neste gang! Og dermed ble det jul med glede, forteller hun og ler.

– Hvordan oppleves det å ha ei mor på helsesenteret i disse tider? – Etter cellegiftbehandlingen og på grunn av corona har det vært perioder jeg ikke har kunnet besøke henne. Men hun følger egentlig ikke med nå, så hun vet ikke at jeg har hatt kreft, og coronapandemien forstår hun heller ikke noe av. Og det har vært godt i disse periodene å slippe å tenke på at hun skulle være redd og bekymra for meg, eller sitter å venter på meg. Er faktisk takknemlig for å slippe å tenke på at jeg skulle vært i veg. Det er mye verre for dem som sitter og venter, og de som vet de er ventet på. De får virkelig prøvd tålmodigheta!

Men coronaen vil jo gå over en gang, det er bare å smøre seg med tålmodighet, nyte alle godene vi likevel har, og være takknemlig for dem, tenker Karin.

Rennebu Menighetsblad

Bladet blir utgitt av menighetsrådene i Rennebu.
Opplag: 1800
Adresse: Kjerkeveien 5, 7391 Rennebu.

**MERK: Menighetsbladet har
kontonummer: 4260.72.10939
VIPPS: 628387**

Takkeannonser: kr 100 per stykk.
Menighetskontoret tar imot takkeannonser.

**Neste nummer kommer uke 12-2021
Frist for levering av stoff er 4. mars**

Red.komité: Anne Lise Landrø, Margrethe Korvald,
Åse Marie N ess og Olaug Reit s
Sats/layout: Mediaprofil as – Trykk: Trykkpartner as

Tålmodighet

Var ikke m rket, så visste vi ikke av stjernene, står det på en lapp jeg fant i mine gjemmer.
Hvilke stjerner er det vi nå lengter mot? Hva utfordrer v r tålmodighet?

Sjelden har vi vel hatt så mye   enes om: Vi savner   være sammen uten   være redd,   kunne klemme hverandre hjertelig igjen! V re spontane, ikke passe oss hele tida. Vi lengter etter   komme oss ut av dette verdensgarnet som har holdt oss fanget så lenge nå. Kjenne på fred fra pandemikrigen som møter oss i alle slags media!

Men vi må nok være tålmodige enn  ei stund. Det er utfordrende og kan føre oss inn i motløshet og kanskje angst. Kapsle tilværelsen inn i tåke. En ser ingen utvei.

V re tålmodig ei stund til... Men hvordan blir en det? Jo, ved   være tålmodige. Ja, ha? Jo, faktisk, den beste måten   utvikle tålmodighet på er   trene sin tålmodighet, har jeg lest. Det er ikke noe quick fix. Men det er verd det.   øve slik er   la seg forme til ny styrke og fornyet kvalitet. Tålmodighet gir selvtillit og seier, leser jeg. En treningsrunde pr dag er ikke av vegen, ser det ut til.

Tren på dine nærmeste. Kjærligheten er tålmodig, sier Paulus. T lmod er bedre enn hovmod, skriver Forkynneren i Bibelen. T lemod er og ein slags mot, sier Haldis Moren Vesaa.

Jeg husker Mutter Basilea skrev om at da hun manglet noe i fangeleiren, begynte hun   gi; kjærlighet, trøst, glede. Satte fokus på hva andre trengte. Og hun opplevde   ha nok   gi, hver dag. Det gjorde henne stadig rikere, midt i alt det vonde.

Se m rket blir din modningsstund
Hold ut til natten ender. (Sv. Ellingsen)

Godt nytt, og stadig lysere, år!

ALL

Blanke ark

Blanke ark fekk eg te jul.
Og eg kan teikne og måle
nett det eg vil,
eller rettare sagt –
det eg har fantasi til.
Ljose pastellfargar,
med noko m rkare islett her og
der,
nett slik livet er.
Alle dagane v re
er ikkje like ljose,
nokre er både grå og svarte,
tunge og vanskelege.
Men saman skal me finna att
ljuset, for det er der,
bakom alt det grå og triste.
Saman skal me klare det,

Marianne Dolpen

Quiz

Barn

- 1) Hvilket dyr er katter kjent for   jakte på?
- 2) Hvilken by er den største i Norge?
- 3) Hva heter Norges konge?
- 4) Hva kalles den runde skiven som spillerne prøver   sende i mål i ishockey?
- 5) Hva het han som i Bibelen ble solgt som slave til Egypt av brødrene sine?
- 6) Hvem var de første vennene og hjelperne til Jesus?
- 7) Hva slags varme kl er er det lurt   ha på seg om vinteren?
- 8) Om du slipper et glass ned i bakken så vil det?

Voksne

- 1) Hvilket  rstall døde kong Olav?
- 2) Korona. R=1, hva betyr det?
- 3) Hvilken type dyr blir rammet av skrantesjuke?
- 4) Hvilke to egenskaper har ull p a at fiberen er skjellbelagt?
- 5) Fra hvilken  tt stammet Moses?
- 6) Hvem, i Bibelen, sa om Jesus: « Se der, Guds lam som bærer bort verdens synd»!
- 7) Ignaz Semmelweis, lege i midten av 1800-tallet. Han fant ut noe som skulle til for   stoppe smitte og død. Hva sa han?
- 8) Hva er det hardeste stoffet i kroppen v r?

Svar:
Barn: 1) Mus, 2) Oslo, 3) Harald V, 4) Puck,
5) Josef, 6) Disiplene, 7) Ullkl er, 8) Knuse
Voksne: 1) 1991, 2) At hver smittede person i snitt
smitter én annen person, 3) H rtedyr,
4) Kan t ves og er meget varmeisolerende,
5) Levis  tt, 6) Døperen Johannes, 7) Vask hen-
dene! 8) Tannemaljen

Bærekraftig oppvekst

«Du kan ta jenta ut av bygda, men ikke bygda ut av jenta».

Jeg heter Reidun Heggem og er utflytta Rennbygg, nærmere bestemt utflytta Grindalsbygg.

Og akkurat det er jeg veldig stolt av og takknemlig for, ikke av at jeg har flytta ut, men at jeg er Grindalsbygg. Jeg merker mer og mer, jo eldre jeg blir, hvor viktig min oppvekst på Grindal er med tanke på mine verdier og verdensanskuelser. Jeg husker en bekymringsfri oppvekst, med naturen rett utafor døra og et gårdstun dekket av gress der man kunne spille fotball dagen lang (noe som igjen medførte knuste ruter både på låve og fjøs...).

Jeg flyttet hjemmefra det året jeg fylte 16 for å gå på videregående på Follo. Deretter gikk turen til Trondheim for å fortsette studier. Etter studiene, fikk jeg anledning til å ta i bruk mine erfaringer fra en oppvekst på bygda gjennom å jobbe ved det som den gang kaltes Norsk senter for bygdeforskning. I jobben min som bygdeforsker jobbet jeg mye med landbruk, bygdekultur og tradisjoner, frivillig arbeid og dugnad. Jeg fikk mulighet til å sette søkelys på verdier og kunnskap som man får av å vokse opp på bygda og som man tar med seg som et fundament videre i livet.

Mitt fundament som Grindalsbygg fikk jeg blant annet gjennom ulike varianter av fritidsaktiviteter. Idrett var selvfølgelig viktig, og jeg deltok både på fotball, håndball, ski og friidrett, men en annen aktivitet som også hadde stor betydning var Solrenning 4H. Som medlem av 4H skulle man hvert år gjennomføre en 4H-oppgave. Det kunne være alt mulig, f.eks. «Grønnsakshagen», «Strikking», «Baking» eller «Hunden min». Jeg for min del bakte utallige varianter av grovbakst, strikka genser, vest, lue og skjerf, dyrka potet og mye annet. Genseren var strikket av garn som var plantefarget, også en aktivitet jeg lærte i regi av 4H. I tillegg kunne man være med i styret og få erfaring som kasserer og sekretær. På den måten fikk man gjennom årene en slags basiskompetanse i grunnleggende ferdigheter som aldri går ut på dato. På hvert medlemsmøte leste vi opp 4H-løftet: «Jeg lover å arbeide mot det mål, å bli en ungdom med klart Hode, varmt Hjerte, flinke Hender og god Helse».

Dette sunne bondevettet som de fleste som vokser opp på bygda ser på som en selvfølge, er ikke en selvfølge for alle. Verdien av og behovet for å kunne et minimum av basisferdigheter, ha kunnskapen om hvordan ting henger sammen i naturen, hvordan man tar vare på dyra, og det å kunne dyrke grønnsaker, er viktigere enn noensinne. I min nåværende jobb på lærerutdanninga ved NTNU, har jeg tenkt mye på dette og lurt på hvordan jeg som utflytta Grindaling

Reidun Heggem

kan være med på å sikre at kommende lærere formidler viktigheten av fotosyntesen, bærekraftig utvikling og kunnskap om hvor maten kommer fra. Rett og slett passe på å få det sunne bondevettet inn på pensumlista og forelesningsplanen. For jeg er helt sikker på at sunt bondevett er med på å skape «gagns menneskje», som det en gang stod i læreplanen.

Så til alle barn og unge i Rennebu: Vær stolt av hvor du kommer fra, glem aldri fotosyntesen og bli en ungdom med klart hode, varmt hjerte og flinke hender!

Hilsen Reidun Heggem

Bibeldagen 2021:

Vi satser: 5.000 kurver med bibler til familier på Cuba!

Tekst: Det Norske Bibelselskap

De siste 20 årene har alle kirker på Cuba vært i sterk vekst. Vekkelsen pågår fremdeles. For noen år siden hjalp norske menigheter til med å skaffe en million bibler til Cuba, til stor glede for kubanske kristne. Men, kirkene har fortsatt å vokse. Nå er det igjen stort behov for bibler! Fantastisk! Familiene på Cuba er ofte storfamilier: Tre generasjoner bor ofte under samme tak, gjerne i små boliger. Når noen i familien kommer med i en kirke, drar de gjerne med seg andre i familien. Bibelen kan ikke selges fritt på Cuba. Alle biblene som kommer til landet, må være gaver utenfra.

Derfor ønsker vi å gi 5 000 familier en kurv med bibler:

I kurven finner de en barnebibel og ungdomsbibel til de yngste i familien, en bibel med stor skrift til besteforeldre, en vanlig bibel til foreldrene. Vi starter i øst, den delen av Cuba hvor kirkene vokser mest, og hvor mangelen på bibler er mest prekær.

Vær med på denne gaven du og!

Vi er usikre på hvordan feiringa av Bibeldagen blir her i år.

Uansett: Slik kan du være med å gi:
Kontonr.: 3000 16 16869 'Bibelgaven'
VIPPS: #94418

I MIDTEN AV BIBELEN

Salme 118 er det midterste kapitlet i Bibelen.

Salme 117 er det korteste kapitlet i Bibelen.

Salme 119 er det lengste kapitlet i Bibelen.

Det er 594 kapitler før og 594 kapitler etter salme 118.

Summerer man alle kapitlene, unntatt salme 118 får man totalt 1188 kapitler.

Salme 118 v.8 er det midterste verset i hele Bibelen, og det lyder slik:

Det er bedre å søke tilflukt hos Herren enn å sette sin lit til mennesker!

Disse musikerne må komme igjen!

Tekst: Elisa Robak Foto: Jostein Landrø

6. desember holdt trioen Pocus julekonsert i Innset kirke, sammen med sangerne Runa Hestad Jenssen og Ola Marius Ryan. Trioen Pocus består av Jon Kristian Bye på piano, Kjell Magne Robak på cello, Elin Torp Meland på obo/engelsk horn.

På denne julekonserten ble det spilt og sunget kjente og kjære julesanger, klassisk, folkemusikk og noen litt nyere sanger. Alle sangene var arrangert av musikerne i trio. I anledning 20-års-jubileet til Innset kirke, fremførte de også et eget nydelig arrangement av Innsatsangen. Dette innslaget ble så godt mottatt, at publikum ba om å få høre den en gang til, som ekstranummer.

Hele konserten bar preg av perfektjon, innlevelse og kreativitet. Noe som ga oss som var der en flott opplevelse. Kommentarene da konserten var over kan summeres opp slik: La disse musikerne komme igjen! Dette må flere få høre!

Pocus er det ene av to ensembler som utgjør Fylkesmusikerne i Trøndelag.

Fylkesmusikerne er ansatt i fylkeskommunen for å bidra til økt musikkaktivitet i bygder, grender og småbyer rundt i hele Trøndelag. Det gjør de gjennom egen konsertvirksomhet, gjennom samarbeid med lokalt frivillig kulturliv og gjennom regionale utviklingsprosjekter. Det er mulighet for å leie inn musikere til lokale lag og foreninger som f.eks. som akkompagnement til kor. Disse dyktige musikerne kan vi trygt anbefale!

Min salme

Nils Flå har valgt salme til dette bladet.

Denne gang er det Nils Flå på Grindal som sender sin salmehilsen:

— Dette synes jeg er en alvorlig fin sang. Den styrker trua på bønnens makt.

Det er makt i de foldede hender

Tekst: Trygve Bjerkreim / Melodi: Øivind Tønnesen
Nr. 631 i salmeboka

Det er makt i de foldede hender.
I seg selv er de svake og små.
Men mot allmaktens Gud du dem vender,
Han har lovet at svar skal du få.

Du som ber for ditt barn, dine kjære,
Er i forbønn fra år og til år,
Om du tålmodets lekse må lære,
Himlens bønnesvar engang du får.

Det er makt i de foldede hender
Når i frelserens navn du får be,
Og en gang når du livsløpet ender,
Hvert et bønnesvar klart skal du se.

Det er svar underveis,
engler kommer med bud.
Om det drøyer,
dog fram det skal nå.
For det lovet jo løftenes trofaste Gud:
Kall på meg, og du hjelpen skal få!

Da parkeringsplassen ble kirke

Tekst: Ola T. Lånke Foto: Flere

Ingen ting er så galt at det ikke er godt for noe, heter det. Om pandemien som herjer kan det sies mye, men den har i alle fall fått fart på kreativiteten. Også i kirka. Andakter, gudstjenester og konserter på nett er nesten blitt dagligvare. Og nå Drive-in-gudstjeneste!

Søndag 24. januar var det tillyst gudstjeneste i Rennbukirka. Men så skjedde det på nytt, full nedstengning. Og presten så ingen annen utvei enn å annonsere avlysning, igjen. Helt til menighetsrådet kom sammen rundt et bord på kirkegulvet.

Sokneprest Anette var tydelig lei seg, men hun hadde begynt å lure på om det kanskje gikk an å være utendørs med den. Holde friluftsgudstjeneste i januar? Hvorfor ikke? Det var jo tillatt hvis alle kan holde en «gravlengdes avstand» for å bruke fhv. kommuneoverlege Opdahls ord i en annen sammenheng.

Menighetsrådets medlemmer som var benket mellom juletre og alter, hadde begynt å se på hverandre. Det var jo en god idé!?. Blir det kaldt, kan folk sitte i bilene, sa en. Drive-in-gudstjeneste, sa en annen. Så ble det bestemt. Fem dager igjen – det går bra.

Sokneprest Anette smilte - jeg ringer OPP-avisa i morgen tidlig og omgjør annonsen, sa hun. Kirketjener Jon Olav lyste opp - jeg kaller på Kjersti organist. Så kan vi bruke parkeringsplassen, jeg setter opp høyttalere. Kan du, Ola, ta med bålpanne?

I løpet av minutter var det bestemt. Annonsen ble endret i en fart og folk delte på facebook. Et menighetsråd ville bare gjøre den jobben det er valgt til å gjøre; «vekke og nære det åndelige liv i menigheten», som det heter i formålsparagrafen for menighetsrådet.

Søndagen opprant med sol over lønnetrærne langs kirkemuren. Som bestilt! Et kor av dyktige forsangere var trommet sammen på kort varsel, og Sigrid sang Amazing Grace så det ljomet ut over den anselige bilparken. Guds ord og velsignelsen fant veien til hjertene.

Det ble en dag å leve på uka ut og etter. Konfirmantene

hadde fått tildelt sine oppgaver, noen dirigerte trafikk, andre delte ut programmer, atter andre telte sjeler i bilene. De kom til over sytti!

Over høyttaleren oppfordret en glødende kirketjener til slutt alle som gledet seg, å tute med hornene. Det var ikke ørens lyd – larmen hørtes over hele grenda.

Etter gudstjenesten kom noen ut av bilene og takket og håpet på gjentakelse.

Det haster å bli kvitt pandemien! Men mens vi venter kan vi gjerne være kreative. Det kan komme godt med også når koronaen er over.

Takk

Takk for pengegaven til Rennebu Minnefond i forbindelse med Margit Hoels sin gravferd.

Rennebu menighetsråd

Takk for all god støtte og omsorg gjennom Joruns sykdom, bortgang og begravelse. Takk for medfølelse, blomsterhilsninger og pengegaven til Rennebu Enspire Skole. Det kom inn 19.200 kroner.

Torleif, Stig, Anne og Torbjørn med familier

Tusen takk for minnegaven som ble gitt til sykehjemmet i anledning begravelsen til Agnes Gunnesmo.

Rennebu sykehjem v/Annika Haugen

Tusen takk for minnegaven som ble gitt til sykehjemmet i anledning begravelsen til Ellen Jonette Sørlie.

Rennebu sykehjem v/Annika Haugen

En hjertelig takk for pengegaven som ble gitt til hjemmesykepleien i Rennebu i forbindelse med begravelsen til Nils Skamfer.

En hjertelig takk for pengegaven som ble gitt til hjemmesykepleien i Rennebu i forbindelse med begravelsen til Kjell Olav Gisnås.

En hjertelig takk for pengegaven som ble gitt til hjemmesykepleien i Rennebu i forbindelse med begravelsen til Jens Ingar Flå.

Tusen takk for boka og kalenderen vi fikk fra Innset Menighet på dagene våre.

Borgny og Olav Lien.

Takk for CDen jeg fikk til 70 årsdagen min.

Erik Birger Stene

Tusen hjertelig takk for gaven som ble gitt til Åshuset i anledning begravelsen til Ingeborg Sundsethaug.

Åshuset v/Kristine Ek Brattset

Hjertelig takk for all oppmerksomhet på dagen min. Takk også til Rennebu menighet for den fine boka.

Margit Aas.

Takk til Berkåk Menighet for boka jeg fikk i anledning min 70-årsdag.

Bjerg Bakken Sundset

2. januar fylte kirkevergen 60 år. Det takkes for gave og blomster fra både staben og fellestrådet.

Oppussing av gravstener og bestilling av nye

Kontakt Spiren tlf. 72 42 74 45

Spiren a/s

Leirstøtte fra TROPP (Trosopplæringsutvalget) til barn og unge som vil på leir

Fra i år vil Trosopplæringa i Rennebu betale halve leiravgiften for barn/ ungdom fra Rennebu som vil på leir, enten det er på Mjuklia eller på IMI-Stølen. Meld på barnet/ ungdommen ved å skrive e-post til menighetskontoret: post@rennebu.kirken.no, helst i god tid før leiren. Vi håper på mindre korona og mer leir utover året!

Sjekk leirtilbud her:

Mjuklia: www.nmsu.no/ucamp

IMI-Stølen: www.imi-stolen.no/arrangementer

Oppdal & Rennebu

BEGRAVELSESBYRÅ

Døgnåpen telefon:
72 42 36 35

Konglevegen 4,
7340 Oppdal
E-post: post@orbb.no

www.orbb.no

Støren og Omegn
begravelsesbyrå

Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd

Døgnvakt:
mobil 414 52 610

7288 Soknedal
Epost: stobb@gauldalen.no

MØTEPLASSEN FOR BARN OG UNGE

Babysang kl. 10-12 på Frivilligsentralen: se Facebook

Småbarnssang kl. 17.30-18.30 på Berkåk Menighetshus: se Facebook

Soul Children kl. 17.30-18.30 på Berkåk Menighetshus: se Facebook

Søndagsskolen og Yngres på Voll kl. 17.30-19.30: Følg med på oppslag. Planlagte datoer i vår er 15. feb, 1. mars, 15. mars, 12. april, 26. april: BASAR Barn under skolealder blir med på søndagsskolen, mens Yngres er for 1.-7. klasse.

Blåveisen kor og hobby, Innset: se Facebook

Kirkens Nødhjelps fasteaksjon:

Susan måtte drikke vannet hun vasket klær i

For seksbarnsmoren Susan Miyambo (35) var rent vann kun en fjern drøm. Alt vannet hun trengte til mat, drikke og klesvask måtte hun hente i en skitten elv.

Tekst: Anette Torjusen

Vi er i landsbyen Kasalaulo i Zambia, i et område hvor flere tusen flyktninger fra Kongo har søkt tilflukt. Her bor Susan sammen med de seks barna sine i et lite hus med strå på taket.

Tunge kanner

-Mangel på vann ga oss mange helseproblemer. Elva var vår nærmeste vannkilde, og den var både skitten og full av bakterier. Vi var veldig ofte syke, forteller hun.

Alternativet var å gå langt med tunge kanner i flere timer for å hente rent vann. Det var det ikke alltid tid til med seks barn å ta seg av. Derfor ble vannet fra elva ofte den enkleste løsningen. Vannet hun vasket klær i, drakk, badet barna i og lagde mat med. Vannet hun delte med dyr og insekter.

Brønnen endret alt

-Nå trenger vi ikke lenger å gå langt for å hente vann. Takket være Kirkens Nødhjelp har vi fått rent vann i landsbyen. Det er vi så takknemlige for!

Landsbyen, med sine 1753 innbyggere, er en av mange landsbyer som har fått tilgang til vann av Kirkens Nødhjelp. Våren 2018 boret vi en brønn. Innbyggerne er med på tilrettelegging og velger en egen komite som vedlikeholder og har ansvar for vannforsyningen.

Men selv om Susan ikke lenger er bekymret for å bli syk av skittent vann, har hun en annen stor bekymring. Jeg er redd for å bli smittet av Corona når mange av oss er samlet. Spesielt er hun bekymret for lange køer ved vannpumpa.

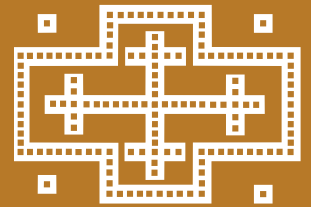
Vår oppfordring er at det bores enda flere brønner for å møte etterspørselen, slik at enda flere får tilgang til rent vann og vi kan ha god avstand for å unngå smitte!

Brønnen i Kasalaulo i Zambia er rett utenfor huset til seksbarnsmoren. Tilgang til rent vann har forandret livet hennes. Hun kan blant annet bruke mye mer tid på å dyrke kassava og mango som hun kan selge.

Fasteaksjonen blir også i år digital. Følg med på facebook og KN's hjemmeside! Kto.nr Kirkens Nødhjelp: 1594.22.87493

Gudstjenester

Gudstjenestene i Rennebu menigheter er foreløpig innstilt pga smittevern hensyn.
Det vil bli lagt ut informasjon om gudstjenester på kirkas hjemmeside kirken.no/rennebu
og kirkas Facebookside [kirkene i Rennebu](https://www.facebook.com/kirkene_i_rennebu).

Slekters gang

Dåp

Nerskogen kapell

22.11. Khione Nicole Rafael Rise

Rennebu kirke

22.11. Astrid Oline Nergård Åsløkk

29.11. Ole Audun Oksvold Rise

24.01. Sverre Mosbrynd Aas

Gravferd

Berkåk kirke

17.11. Jens Ingar Flå

15.01. Ingeborg Sundsethaug

Rennebu kirke

21.01. Kjell Voll

Bli med på 50-års-jubileet for Mjuklia

Søndag 13. juni:
Jubileumsgudstjeneste i Berkåk kirke
Feiring på Mjuklia

Fredag 18. juni:
Jubileumskonsert i Nidarosdomen med bl. a. Helene Bøksle Nidarosdomens guttekor Olav R Syrstad

Følg med på facebookside til Mjuklia for flere detaljer, og evt endringer/tillegg.

Jubileumsboka

'med hjerte for Mjuklia'

gjennom 50 år!
1971-2021

kan bestilles ved å betale kr 300,- pr bok. til 4270.18.46170

(Mjuklias Venner)

merket: 'Jubileumsbok' og navnet ditt
Boka kommer i god tid før jubileet
13/6

og leveres ut når penger er kommet inn på konto.

Hvis tilsending, kommer et tillegg på kr 100 pr pakke

Spørsmål kan stilles til
454 29 691 eller 901 62 225

Vaske- og ryddedag

Torsdag den 8. januar samlet Kirkevergen staben for vaske og ryddedag i Berkåk kirke.

Det ble vasket og ryddet i alle rom og alle var med - og behovet var veldig stort.

Viktig med fellesskap og samarbeid så langt det er mulig i disse koronatider.

Hvilken kirke blir så den neste?

Heidi kirkeverge

FULLDISTRIBUSJON

Ettersendes ikke ved varig adresseforandring, men returneres med opplysninger om ny adresse.

Returadresse:
Kjerkveien 5,
7391 Rennebu

JULEMESSA i HOELSMOEN

Julemesse er fellesskap, tradisjon og inntekt til misjonen. I dette tilfelle til vedlikehold og driftsutgifter på bedehuset.

Siste helg i november pleier folk å strømme til julemessa vår, men i år åpnet julemessekomiteens medlem Åse Marie Næss slik for de få som var tilstede for å lage en digital sending:

Jeg vil ønske dere velkommen til en annerledes julemesse. Hoelsmoen bedehus har arrangert julemesse hvert år siden 1962. Ingen av oss har opplevd en epidemi som gjør at vi må avlyse julemessa. Men slik ble det i år, og derfor måtte vi velge den digitale måten.

Til vanlig er det fulle hus her i disse dager, og alle aldre er representert. Den første julemessa starta opp i et kjellerrom, som den gang var spisesal, med kjøkken inntil. Etter hvert ble arrangementet flyttet opp i første etasje. Akkurat nå skulle Margit Uv ha stått og koka grøt.

Til vanlig er det mye forskjellig som foregår. Vi har barneutlodning, hovedutlodning, åresalg, tombola, tippeglass, amerikansk auksjon. Det er salg av håndarbeid, mølsgrøt/songrøt og julebakst. Vi pleier å ha et tegnebord som er lagt til rette for barn. Her sitter også nå noen ungdommer og fargelegger julemotiv.

Så er det salg av kaffe og kaker, riskrem, julebrus og pizza. I år ble det bare barneutlodning og hovedutlodning. Vi har tatt med oss litt av den tradisjonelle maten her i dag og, som vi sitter og spiser: sveler, riskrem og julebrus.

Slik skapes julestemning under julemessa på Hoelsmoen, og for alt må man betale, dvs flytte penger over til misjonsarbeid.

Normisjonsgjengen, Jon Olav Voll, Jakob Nielsen og Kjell Olav Kvam, stilte med to kamera denne dagen, lys og god lyd. Så opptak ble det.

“Fellesskapene våre er verdifulle” dro Jostein Landrø fram i sine “tanker før jul.” Maria Fernanda Grøtte Nielsen spilte piano så vi fikk frysninger nedover ryggen. Juleevangeliet ble lest av Ragnhild Uv, og Anne Lise Landrø sang solo. Det var fellessang, og, sjøl om vi ikke var så mange. Og så naturligvis loddsalg og trekning! Nå trosset folk denne koronagreien og bidro aktivt. Tradisjonen tro: vi hadde både barneutlodning og voksenuutlodning. Lodd ble kjøpt enkelt ved vipps og melding om hvem som skulle noteres. Alle fikk tilbakemelding om sine nummer, så her var det bare å benke seg til under sending via Facebook. Og folk så på: Facebook-fikser Jakob sier 226 har vært innom sendinga. Det betyr gjerne 500 som har fått smakebiter av julemessa servert. Om folk kjøpte lodd? Ja visst. regnskapet viser kr 32.360,-. Med litt påspedd kakesalg og annet har folket levert netto kr 40.681.

Ja, ei annerledes julemesse og et annerledes fellesskap ble det, men vi fikk det til - i år som ifjor. Og folk var fornøyde – også i år. Dette viser at misjon ikke lar seg stoppe av korona. En sterk tradisjon lever videre.

Med hilsen julemessekomiteen: Åse Marie Næss,
Ingvild Lidarende Meslo og Kjell Nakken